

Din goana cailor

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Am să-ți trimit spre seară o trăsură
Pe-aleea unde-s felinare sparte,
Un vizitiu cu lacăte la gură
Și vom pleca la trap cât mai departe

De lumea asta scufundată-n beznă,
Din goana cailor să-ți lași ciorapul
S-alunece ușor până la gleznă
Și-n poala mea să-ți culci alene capul,

Iar părul tău să curgă în poeme
Pe fantezii uitate în dumbravă,
Când te sărut în punctele extreme
Și nu știu de ești miere sau otravă.

- Eu nu pun șei pe spatele furtunii,
Când galopăm nebuni și fără frâie
Prin stepa de argint a pasiunii,
Sărutul tău o aripă-n călcâie

Îmi implantează, mâna ți-e jărată
Ce-mi arde sânii albi care tresaltă
Sub tandrele atingeri și empatic
Pe pântecul de fildeș trece-o daltă

Care sculptează-ndemnul rugăciunii:
Iubite, dă-mi o noapte nesfârșită
Și-o să dansez desculță pe tăciunii
Dorințelor, în vreme de ispită.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif